

ligsmæglingen, men maaelade møde ved Fuldmægtige, vilde det være meget befofselig, i Forhold til hvad der nu finder Sted, at sende en Mand eller reise selv flere Mænd ud, for at møde paa et saadant affides Sted til en Forligsmægling. Jeg havde troet, at den ærede Forslagsstillers Hensigt vilde være blevet opnaaet, naar der gaves Sogneforstanderskaberne en Forslagsret, og det overlodes til Amtsraadene at vælge blandt disse Mænd, idet Amtsraadene saa kunde fastsætte, om Forligsmæglingen skulde holdes i Districtet selv eller i den Kjøbstad, som var den nærmeste, eller som maafee laa midt i Districtet, og dette vilde da, ligesom den hele Anordning, være en Administrations-sag.

Ottesen: Jeg kan være meget enig med den ærede Taler, der nu satte sig, i, at, saaledes som Herredsinddelingen fra gamle Dage har været, kan den ingenlunde passe som Districtsinddeling for Forligelsescommissioner; men det har jeg netop ogsaa taget Hensyn til, ved i saadanne Tilfælde, hvor Herredsinddelingen ikke passer, at lade Amtsraadene sørge for Forligesdistricternes Inddeling. Naar jeg har omtalt Herrederne, har jeg rigtignok nærmest havt Herredsjurisdictionerne for Døj; men det er iøvrigt en Ting, som kunde udtrykkes noget tydeligere, og det vil være let for dem, som have en større Indsigt i at give Love end jeg.

Hvad angaaer det andet af den ærede Taler udhævede Punct, kan jeg ikke have det Allermindste derimod, naar det kunde lade sig gjøre saaledes, at Sogneforstanderskaberne udpegede de Mænd, som Amtsraadene siden valgte; men det, som har været mig om at gjøre, var, at Folket selv havde nogen Indflydelse paa de Mænd, de udpegede. Skulde det ansees for at være mere passende, at Forligelsescommis-

sionen holdtes i Kjøbstaden, skal jeg ikke have det Allermindste derimod; men jeg ønskede kun, at de Folk, som kom til Forligelsescommissionen, selv skulde have Indflydelse paa dem, som skulde mægle dem imellem. Det var derpaa, jeg især lagde Vægt, og, paa hvilkensomhelst Maade det kan naaes, er mig ligegyldigt, og derfor skal jeg slet ikke have Noget imod, hvad den ærede Taler i saa Henseende udtalte. Den Tid vil maafee komme, at Forligsmæglingen bliver en fuldstømmen Communal-sag, og det mener jeg, kunde maafee lykkes ved at faae en fuldstømmig Communallov; men, da Ingen veed, naar dette skeer, saa har jeg ikke villet bje med denne Sag indtil den Tid, men see, hvad det ærede Thing vil gjøre med Forslaget.

Hvad endelig den oekonomiske Side af Sagen angaaer, skal jeg bemærke, at det Forhold allerede nu finder Sted, at de, der som Forligelsescommissioner have Reiser at gjøre, faae Diætpenge, eller hvad det nu kaldes, og derfor kan det ikke være noget Stødende, om en Bestemmelse derom optages i Loven, og det er jo Noget, som godt kan see under Sagens fortsatte Behandling.

Da Ingen mere begærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer.

Ottesen: Jeg finder ingen Anledning til at ønske noget Udvalg nedsat, idet der, da Sagen er saa ubetydelig, vist ikke vil være Bønskeligbed, hvis der skulde stilles Vædringsforslag, at indbringe dem uden et Udvalgs Nedsættelse.

Formanden: Tiden for Vædringsforslags Indgivelse skal jeg nærmere angive.